

Το Ισραήλ δίνει τούτες τις μέρες τη μάχη της επιβίωσής του ως κράτους.

Αν χάσει τον πόλεμο, χάνεται. Οι εχθροί του, από τη Χαμάς και τη Χεζμπολάχ έως το Ιράν, και μαζί οι απανταχού φανατικοί ισλαμιστές, έχουν αναγάγει σε ιερό σκοπό τους τον αφανισμό του από Γης.

Από κοντά και ο Ερντογάν, που, για τους δικούς του σκοπούς, αμφισβήτησε ανοιχτά την κρατική υπόσταση του Ισραήλ και έσπευσε να το χαρακτηρίσει... «οργάνωση» και τη Χαμάς «απελευθερωτικό κίνημα»!

Οι μουλάδες της Τεχεράνης και οι εξτρεμιστικές ένοπλες οργανώσεις που χρηματοδοτούν και καθοδηγούν ενόπλους στη Γάζα, στον Λίβανο, στο Ιράκ, στην Υεμένη, δεν στοχεύουν να υποχρεώσουν το Ισραήλ, έστω διά των όπλων, σε μια δίκαιη ειρήνη, που θα περιλαμβάνει την ύπαρξη δύο κρατών στην περιοχή. Απειλούν να το εξαφανίσουν από την Εγγύς Ανατολή. Όσες φορές κι αν το επιχείρησαν με πολέμους στο παρελθόν (1948, 1968, 2003) ηττήθηκαν.

Ήταν μόνο η, σχετική απέναντι στους συνασπισμένους τότε Αραβες, υπεροπλία του Ισραήλ σε άρματα και αεροπλάνα που του έδωσε τις νίκες; Οπωσδήποτε έπαιξε ρόλο, όμως η Γκόλντα Μέρ ερωτηθείσα σχετικά μετά τον νικηφόρο πόλεμο του Γιουμ Κιπούρ είχε δώσει μια απάντηση που έμεινε στην ιστορία των συγκρούσεων στη Μέση Ανατολή: «Το πιο μυστικό όπλο του λαού μας είναι ότι δεν έχουμε πού αλλού να πάμε»... Το σύνδρομο ενός νέου Ολοκαυτώματος ενεργοποίησε τα ανακλαστικά ενός λαού, κουρασμένου από τους συνεχείς πολέμους, αλλά ενωμένους σε «μια γροθιά» στις δύσκολες ώρες, όταν αισθανθεί, όπως τώρα, ότι διακυβεύεται η ύπαρξή του.

Οι εξελίξεις καταγράφονται καταιγιστικές και ουδείς είναι σε θέση να προβλέψει το πώς θα κλείσει αυτός ο κύκλος αίματος.

Διακυβεύονται πολλά, πάρα πολλά σε αυτή τη σύγκρουση και ίσως αυτό γεννάει κάποιες ελπίδες ότι θα αποφευχθεί η γενίκευσή της.

Τι μπορεί να συμβεί, όμως, εάν υπάρξει στρατιωτική εμπλοκή στο πεδίο και άλλων «παικτών» όπως το Ιράν, η Συρία, η Αίγυπτος, η Υεμένη, ακόμη και η Τουρκία;

Θα αναγκαστεί να προσφύγει, ενώπιον του κινδύνου αφανισμού του, στη χρήση -ως έσχατο μέσο- του ανομολόγητου από το ίδιο, πλην γνωστού σε όλο τον πλανήτη, πυρηνικού του οπλοστασίου αναφωνώντας «αποθανέτω η ψυχή μου μετά των αλλοφύλων», όπως έπραξε ο Σαμψών πριν γκρεμίσει ναό των Φιλισταίων στους ίδιους τόπους;

Θα είναι ο απόλυτος εφιάλτης και το γνωρίζουν καλά όλοι όσοι ονειρεύονται ότι θα το σβήσουν από τον χάρτη. Το τι Ισραήλ θα υπάρξει, και μάλιστα ως βασική συντεταγμένη στη μεταπολεμική «γεωγραφία» της Μέσης Ανατολής, σχεδιάζεται ήδη στα ενδότερα της γεωπολιτικής.

ΠΗΓΗ: [ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 3.11.2023](#)